

CONTRACORRENT

Jordi Tiñena

«Potser en un futur els enterraments seran virtuals, a Facebook»

D'aquí a uns dies serà a les llibreries «La mort sense ningú», la primera incursió en el gènere negre de Jordi Tiñena. El relat protagonitzat pel sotsinspector Vidal, professor de Filosofia ficat a Mosso d'Esquadra, també es presentarà a Girona.

P Coneix algun professor de filosofia reciclat en Mosso d'Esquadra?

R No (riu), el que passa és que vaig buscar un protagonista una mica diferent, i a la novel·la negra ja hi ha detectius, advocats, periodistes...

P Però professor de filosofia...

R Això li dona un component de reflexió i una personalitat peculiar. I per ser així, sol entrar en conflicte amb altres personatges.

P Un policia ha de ser estoic o existencialista?

R Mmm, els hauria de preguntar als polícies. El meu és més aviat estoic.

P L'ús del tàser o pistola elèctrica per part de la policia catalana és la base de la seva filosofia?

R El meu porta arma perquè hi està obligat, però no en fa ús, és molt reflexiu. Si fos per ell, no en portaria.

P Com pot un professor de Filosofia fer-se policia si en un institut es faria un fart de follar? Miri en Merlí, a TV3.

R He fet classe més de 30 anys en un institut i mai he vist cap professor com en Merlí. N'he vist que s'entenen amb els estudiants, d'altres que s'hi barallen... però cap com aquest, això només passa a la televisió. Potser per això agrada.

P Tots morim sols, com el ciclista de la seva novel·la?

R Crec que la majoria de gent mor acompanyada. En alguns casos hi ha circumstàncies que fan que algú mori sol, que al tanatori no hi hagi ningú acompanyant-lo. Depèn sobretot de quina manera t'has relacionat amb els

ESCRIPTOR

«Qui va al camp a caminar és perquè l'estima; qui hi va a fer ciclisme és perquè vol fer esport. Aquesta és l'arrel del conflicte»

► Jordi Tiñena recalca que no tothom comparteix una visió terrorífica de la mort

ENTREVISTA DE
Albert Soler

GIRONA

altres durant la vida.

P Doncs avui la gent no es relaciona gaire, tret de les xarxes socials.

R Potser en un futur els enterraments es faran a Facebook, en un tanatori virtual. De fet, abans es feien a casa i han anat canviant.

P Quina cara té, la mort?

R No li poso cara. La gent la imagina amb una calavera i una dalla, però a Sud-amèrica hi dediquen verges a les quals resen. No tothom comparteix la visió terrorífica de la mort.

P I després de la mort, què?

R Jo penso com un dels personatges del llibre, que diu que no som més que matèria orgànica.

P Per què els ciclistes sovint són les víctimes, en literatura i cinema?

R Ha, ha, no ho sé. Fa poc que ha aparegut a la muntanya, i els que hi van a caminar han de conviure amb ells. El problema és que qui va a caminar al camp, és perquè l'estima, i qui hi fa ciclisme és perquè vol fer esport.

P Conflicte assegurat.

R El ciclista no s'atura, s'ha d'apartar qui va a peu. I com que no para, no recullres, ho llença tot. És un conflicte que no té solució ràpida, s'ha d'educar la gent. Però com que hi ha molt d'animal, a vegades llegim que algú posa trampes als ciclistes. Una notícia així em va inspirar el llibre.